

Nieuwsbrief van Fundatia Izvor

december 2012

Beste lezers,

'Dagelijks ervaren we in onze projecten hoe groot de traumatische gevolgen op lange termijn zijn van dit 'verlaten' worden... Hoeveel energie en geduld het vraagt te werken aan verbetering... En dan hebben wij er maar negen!'

Elles

Schokkende berichten

Roemenië staat nog steeds op de eerste plaats in Europa (volgens het tv-journaal van vanavond) als het gaat om het aantal verlaten kinderen. Op dit moment maar liefst 40.000! Een schokkend bericht, naast de krantenberichten van deze week dat er op twee afdelingen van het kinderziekenhuis in Iasi 40 kinderen liggen die niet meer door hun ouders zijn opgehaald. En in een plaatselijke geboortekliniek vroegen ze om spullen voor ruim 20 pasgeborenen die achtergelaten zijn. Dagelijks ervaren we in onze projecten hoe groot de traumatische gevolgen op lange termijn zijn van dit 'verlaten' worden... Hoeveel energie en geduld het vraagt te werken aan verbetering... En dan hebben wij er maar negen!

Tienerproject

Het wordt er niet eenvoudiger op als je vijf puberende meiden bij elkaar in een flatje hebt. De kinderen die 11 jaar geleden bij de stichting Izvor kwamen, zijn nu tussen de 14 en 16 jaar oud. Er zijn veel goede dingen te constateren: het zijn mooie meiden, relatief gezond. Met Maria, Cristina en Roxana gaat het op school redelijk tot goed. Ze worden door hun omgeving gewaardeerd en weten zich goed te gedragen. Ze nemen deel aan diverse buitenschoolse activiteiten zoals pianoles, tekenles, dansen, voetbal en paardrijles. Deze zomer hebben ze, samen met de personeelsleden, genoten van een vakantie aan de Zwarte Zee.

Voor het oog normale, goed functionerende personen. Toch komen we er steeds meer achter dat er wel degelijk kinken in hun ontwikkelingskabel zitten. Een buitenstaander merkt het niet, maar het liegen, bedriegen, uitspelen en manipuleren is dagelijkse kost voor onze personeelsleden, die daar erg door ontmoedigd raken. We constateren dat de gewetensontwikkeling niet z'n normale verloop heeft gehad, hechtingsproblemen, gevolgen van het 'verlaten' zijn. We zijn zeer benieuwd wat er 'over blijft' nadat de puberteit uitgewoed is.

Woonboerderij

De zomer verliep niet helemaal vlekkeloos. Eén van de dames is eigenlijk steeds rusteloos en bodemloos op zoek naar 'meer' in haar leven, wat altijd onvindbaar blijkt.

Aan het begin van de zomer kwam ze in een depressie die nog steeds niet helemaal over is. Dat had grote onderlinge spanningen tot gevolg. Mede hierdoor zijn we niet met hen op vakantie geweest.

Transporten

Het hele jaar hebben we veel transporten uit te laden gehad, meer dan andere jaren.

In juni hebben we, samen met de meiden, een grote rommelmarkt op de kinderboerderij georganiseerd. Het was een hele klus, maar iedereen ging naar grote tevredenheid met veel spullen voor een lage prijs naar huis.

Het leuke is dat zo de spullen bij de juiste mensen terecht komen...en bovendien bracht het een leuk bedrag op waar oa de kinderen van op vakantie konden.

Therapie-hond

Een grote aanwinst op de boerderij is **Norocel**, een kleine pub die op 1 januari voor onze deur lag.

Hij mocht blijven en inmiddels is uitgegroeid tot een enorme hond. Hij neemt de hele bank in beslag en je struikelt over hem in de gang. Maar hij brengt zoveel plezier dat je het hem graag vergeeft.

De meiden zijn helemaal weg van hem en hij heeft er zeker voor gezorgd dat de depressie van deze zomer niet tot een dieptepunt zakte. Een therapie-hond, laten we maar zeggen!

Vervolg tienerproject

Een enorm probleem is (opnieuw) Ana Maria. Al jarenlang gaat het in nieuwsbrieven over haar gestoorde gedrag. Maar het wordt steeds erger, zoals de psychiater al voorspelde. Onlangs heeft ze op school een leerkracht aangevallen die door de conciërge bevrijd moest worden.

De vrouw had er blauwe armen en slapeloze nachten van. Vervolgens heeft Ana haar klas in de aula opgesloten. Via een afleidingsmanoeuvre kon de leerkracht op de deur bonzen zodat ze bevrijd werden. De school wil haar niet meer. De psychiater geeft aan dat we een zeer groot risico nemen door haar in het project te houden. Dit heeft ons tot de moeilijke beslissing gebracht dat het toch voor iedereen het veiligst is als Ana uit huis geplaatst wordt. We hebben bij de Kinderbescherming een aanvraag ingediend.

Echter.....de kindertehuizen zitten super-overvol. Ze kunnen Ana niet plaatsen! In een gesprek met de directrice was de enige mogelijkheid die op tafel kwam, dat we Ana 'ruilen' voor een ander tehuiskind met een handicap. Dat is wel erg cru en hoewel de definitieve beslissing nog niet gevallen is, lijkt het er op dat Ana bij ons zal blijven.

Hospice 'Alinare Mica'

Het verhaal rondom het zorgcentrum voor terminale zorg, dat door Erica gemanaged wordt, blijft hetzelfde: alle 20 bedden continu bezet en steeds een wachtlijst. Het is duidelijk dat er grote behoefte is aan deze vorm van zorg. De families en cliënten zijn zeer tevreden.

In het team werkt nu ook een psychologe mee die persoonlijke begeleiding biedt, maar ook creatieve activiteiten ontplooit voor de cliënten. Omdat er in het gebouw eigenlijk geen geschikte plek voor was, heeft Erica een unit gekocht, een soort wooncontainer die nu onder andere dienst doet als therapie- en activiteitenruimte. Het is gezellig ingericht als een knusse woonkamer. De psychologe is part-time in de hospice, evenals een arts en fysiotherapeut. Daarnaast is er natuurlijk het team van verpleegkundigen en verzorgsters.

In het voorjaar kregen we verrassingsbezoek! Sinds begin dit jaar heeft Nederland een nieuwe ambassadeur in Boekarest, dhr. Matthijs van Bonzel. Voor een intensieve taalstudie kwam hij naar Iasi. De directrice van dit instituut had een bekende in de hospice gehad, wat ze vertelde aan de ambassadeur. Die gaf aan dat hij graag dit project zou willen bezoeken. Zo heeft hij in een middagpauze bij ons gegeten en de hospice bezocht. Een hele eer! Klik [hier](#) voor een fotoverslag op de facebookpagina van 'Alinare Mica'.

Kinderboerderij 'De Ark van Noach'

Een uitbreiding van de kinderboerderij vond dit jaar plaats op twee fronten. Ten eerste werd het terrein uitgebreid met 500 m². Na overleg wilde een buurman ons dit in bruikleen geven. In eerste instantie voor drie jaar en nog wel gratis! Een groep Wezeper mannen zette er een prachtig hek omheen nadat een bulldozer het geëgaliseerd had. En klaar was de nieuwe skelterbaan. Een schot in de roos want er werd met groot enthousiasme gebruik gemaakt van de zogenoemde 'kartbaan'.

Het dierenbestand kende uitbreiding met een big, Babe, die inmiddels uitgegroeid is tot een dik, tevreden varken. Dat kan ook niet anders want alle etensresten uit de hospice kwamen in haar trog terecht! Een andere aanschaf waar ik wel tegenop zag, maar die succesvol blijkt, is die van twee shetlandpony's. De doorslaggevende zet hiertoe gaf Esther vd Graaf, een Nederlandse studente die bijna drie maanden stage heeft gelopen op onze kinderboerderij. De pony's Evita en Madonna zijn erg lief en het leuke is dat Consuela, in het tehuis en op straat een leiderstype, vanaf de eerste dag heel goed met hen overweg kan. De pony's zijn nog jong, dus het is nu belangrijk te zien hoe ze voorbereid moeten worden om hopelijk ooit een rol te kunnen krijgen in een bepaalde vorm van therapie en zorgactiviteiten. Dit blijft een toekomstwens voor dit project.

Vervolg: Kinderboerderij 'De Ark van Noach'

Andere dieren die voor veel plezier hebben gezorgd zijn de kippen, geiten, het schaap, schildpadden, konijnen en cavia's. Met de laatste twee heb ik zelfs voorzichtig wat gefokt en een dierenwinkel in Iasi belt me nu zelfs af en toe op om te vragen of er nog jonge beesten te koop zijn!

De belangstelling voor de kinderboerderij overtreft nog steeds de verwachtingen. Schoolreisjes in de week en in de weekenden veel gezinnen, vooral uit de stad, op topdagen soms wel 150 mensen. In de zomervakantie hebben er diverse activiteiten plaatsgevonden voor kinderen, vooral uit de omliggende dorpen. Er waren twee wekelijkse clubs voor kinderen van 3-6 en 7-14 jaar. Op zaterdagavond konden moeders creatief bezig zijn, of meedoen aan Joodse dansen.

Drie keer werd er een week met workshops oude ambachten georganiseerd, inmiddels een succesformule. Hiervoor laat ik per keer drie specialisten komen die een hele week, 4 uren per dag, de kinderen lesgeven in een ambacht. Zo waren er dit jaar: macrame, kralen rijgen, leer bewerken, haken, houtsnijden, pottenbakken, weven. Het leuke is dat er allerlei kinderen aan meedoen: arm, rijk, gehandicapt, gezond, uit gezin en uit tehuis, iedereen werkt vol enthousiasme zij aan zij. In de laatste vakantieweek was er een Vakantie Bijbel Club met als thema 'Hoe kan ik fantastisch zijn!'.

Omdat vooral de zondagen druk zijn, kwam het idee de kerk naar de mensen te laten komen, als zij de kerk niet meer zoeken. Een aantal keren heb ik een soort alternatieve kerkdienst buiten gehouden voor ouders en kinderen. Het liep nog niet storm, maar werd wel gewaardeerd. Volgend jaar hoop ik daar zeker mee door te gaan.

Een grote hulp in het werk op de kinderboerderij is Consuela, die bij reguliere banen niet kan integreren door haar problematische gedrag. Op een paar uitschieters na, toont ze inzet. En vooral als wij er niet bij zijn, blijkt ze een goede gastvrouw. Ze heeft zelfs in haar eentje een klas met blinde kinderen ontvangen en rondgeleid, samen met hun juf.

Ga [hier](#) naar de facebookpagina van 'De Ark van Noach'.

En verder....

* Het afgelopen jaar hebben we wat meer kunnen doen aan gezinshulp. Met een vrouw uit ons dorp zijn veel schrijnende situaties bezocht, waar oa kleding, huisraad, voedsel en brandhout gegeven kon worden. Triest om te zien hoe uitzichtloos sommige jonge levens nu al zijn, of hoe oude mensen aan hun lot overgelaten worden. Door de grote droogte en hitte van deze zomer, heeft het land vrijwel niks opgebracht. De verwachting is dat de komende winter daardoor voor velen extreem zwaar zal worden. Gelukkig kon in één schrijnende situatie van een groot gezin uit Iasi verandering worden gebracht door een groep van 6 Nederlandse mannen. Ze knapten de woning zodanig op dat het gezin voor het eerst van hun leven een douche en een toilet binnen heeft en er geen gaten meer in de muren zitten.

* Via donaties uit Nederland en een inzamelingsactie op de kinderboerderij konden we begin september ruim 70 rugzakken vullen met schoolspullen en uitdelen aan kinderen van wie de ouders het financieel niet breed hebben. In Roemenie moeten de ouders alle schoolspullen zelf kopen, van gum tot schriften tot liniaal. De gift werd enorm gewaardeerd! We hopen volgend jaar dit op grotere schaal te kunnen herhalen. De schoolklas van Maria, één van onze tieners, heeft meegewerkt en een aantal leerlingen heeft geholpen bij het uitdelen van de rugzakken.

* Bedankt voor alle steun in 2012 en misschien mogen we ook in 2013 weer een beroep doen op uw meeleven. Gods nabijheid gewenst in het jaar dat voor ons ligt!

Elles